

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 բուրջի, կէս տարվանը 6 բ.
Սուսանձին համարները 7 կոպէկով.

Թարգարութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն թարգարտան մէջ.
Մեր հասցէն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ»,
կամ Tiflis Rédaction «Mschak».

ՆԵՐԿԱՑ 1890 ԹԻՍՎԱՆԻՆ

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆՆԵՐ ԵՒ ՔՐՂԱՔԱՆՆԵՐ ԼՐԱԳԻՐ

Կը հրատարակվի Թիֆլիսում, նոյն զիջումը և նոյն պրոգրամայով: Մեր ստանում ենք սեփա
կան ՀԵՌՊՈՒՆԻՆՆԵՐ.
(ՄՇԱԿ) տարեկան գինը 10 բուրջի է, վեց ամսվանը 6 բուրջի.
Գրվել «ՄՇԱԿԻՆ» կարելի է ԽՊԲԱՎԱՐԱՍՆԸ (Բարձրագույն և Բարձրագույն փողոցների անկի-
նում, Պատմական տանը).
Կայտարարության ուրիշ քաղաքներին «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար պետք է գիմեյ ձեռնառել հաս-
ցէով. ТИФЛИСЪ, Редакция газеты «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du jour-
nal arménien «MSCHAK».

ԲՈՎԱՆԻԱՎՈՒԹԻՒՆ
Կովկասեան նկարչներն պատկերահանդէսը.—
Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.— Հայ բնասիրը. Նամակ
Շուշու. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Արտաքին լուրեր.— ԽՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ.— ՀԵՌՊՈՒՆԻՆ-
ՆԵՐ.— ԲՈՐՄԱ.— ՅԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱ-
ՍԻՐՎԱՆՆԵՐ.— Ամուսնունք.

**ԿՈՎՎԱՆԻԱՎՈՒՆ ԵՎ ՍՏՐԱՆՆԵՐԻ ՊԱՏՅՈՒՂԱԶՆԵՐ-
ԻՒՅՐ**

Ինչ որ ներքին է նկարչութեան մէջ մի
սկզբնային, կամ մի զիջանակին,
—նոյնը ներքին չէ մի մասնազատ նկարչին:
Ինչ որ ներքին է, զիջումը Յակոբեանի պէս
սկզբնային, որը ինչքան էլ բնածին,
աչքի ընկնող ձիրքեր ունենալ, այնու ա-

ԲԱՆԱՍԻՐՎԱՆՆԵՐ

մենայնիւ սկսող, աշակերտ լինելով, հանգէս
է դրել «Փառքի տաճարում» իր ամեն
տեսակ էտիկետներ, — և մտայնով պատ-
կերներ և ձիւմանկարներ, և տեղական տի-
պեր, և ժամեր, և տեսարաններ, քանի որ
ինքն զեռ ևս չէ որոշել թէ ժամանակով
ինչ ձևի նկարիչ պիտի գտնուի, —նոյնը,
կրկնում ենք, ներքին չէ անել մասնազատ
իրանց համարող նկարչներին.

Այդ է պատճառը որ վերջիններից շա-
տաբար ստեղծագործութիւնների մէջ նկատ-
վում են խոշոր պակասութիւններ և ան-
կատարելութիւններ...

„ԱՄՈՒՍԻՆՆԵՐ“

Կովկասեան նկարչներն պատկերահանդէսը.—
Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.— Հայ բնասիրը. Նամակ
Շուշու. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Արտաքին լուրեր.— ԽՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ.— ՀԵՌՊՈՒՆԻՆ-
ՆԵՐ.— ԲՈՐՄԱ.— ՅԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱ-
ՍԻՐՎԱՆՆԵՐ.— Ամուսնունք.

Ինչ որ ներքին է նկարչութեան մէջ մի
սկզբնային, կամ մի զիջանակին,
—նոյնը ներքին չէ մի մասնազատ նկարչին:
Ինչ որ ներքին է, զիջումը Յակոբեանի պէս
սկզբնային, որը ինչքան էլ բնածին,
աչքի ընկնող ձիրքեր ունենալ, այնու ա-
րեւելի հարկով և ուրիշ կանանց. դրանով չը
բաւարարուի, նա զեռ ստիպում է իր կնոջ,
որ սա իր ձեռքով թէյ պատրաստի և ուղարկի
իր կարինէտը, իբր թէ արտասահմանից եկած
վարձը չը տեսնված երիտասարդ բարեկամներին
հիւրասիրելու համար:

Նորվամ է բայց նրա «Հրեհհը անտառի»
մէջ (№ 18) մեծազոր պատկերը՝ տափակ
է, ըզրեֆ չունի, զուրկ է խորութեան, հե-
ռաւորութեան յատկութիւններից:
Գաբեւի բոլոր պատկերներից միակ
ճշմարիտ աշողվածը՝ «Նեղրի» մեծազոր
կենդանագիրն է (№ 30), որն ունի և բը-
նականութիւն, և զէմքի որոշ արտայայ-
տութիւն, նեղրին յատուկ խորամանկ վայ-
րենի ժպիտը, նկարչված է բնականին հա-
մեմատ ներկերով. և վերջապէս նրա մէջ
պահպանված է ստուերների ճշգրտութիւնը:
Եւ զիտէք ինչի է աջողվել Գաբեւիին այդ
պատկերը, — որովհետեւ նա բնութիւնից,
կենդանի մարդու զէմքից է նկարել այդ
պատկերը: Ուրեմն թող էլ միշտ սահմա-
նափակվի նկարչութեան այդ ձևով և ա-
ռաջ դնայ... Բայց ոչ, նա դրանով չէ բա-
ւականանում, և իր ուրիշ պատկերներում
նա շատ է արդէն ոչ թէ բնութիւնից,
կենդանի մարդկանցից արտանկարած
առանձին տիպեր ներկայացնելու, այլ
այնպիսի տիպեր, որոնք իր երեւակայու-
թեան ծնունդ են, և շրջագոտում է նը-
րանց բնութեան տեսարաններից: Եւ ահա
ինչ է լինում դրա հետեանցը. նրա «Բա-
զարը դուրում» (№ 38) այլ ևս լուրջ գե-
ղարկութեան ոչ մի կրիտիկային չէր
զիմանայ: Այդ պատկերը, զուրկ է աւարտ-
ված չէ, բայց այնպէս, ինչպէս նա այժմ
կայ, նա հետեւալ խոշոր պակասութիւն-
ներն ունի. որովհետեւ նկարիչը այդ իր
պատկերի տիպերը երեւի բնութիւնից չէ
նկարել, այլ իր երեւակայութեան է լրա-
ցրել, նկարի ամ կողմի ձեւապատկերի առջև
նստած զիւղաչիւնների խմբի վերջին զիւղա-
չին այնպիսի երկար դանր ունի, որ եթէ
նրան վերկայցնէք ու կանգնեցնէք՝ նա իր
հասակով զուրկ էրի անգամ աւելի բար-
ձր կը լինի քան թէ միւս մարդիկ, որոնք

գտնում Արտաշէսի հասարակութեան մէջ, նախ
որպէս մանկութեան ընկերոյ, ապա որպէս հայ-
րի մէջ յայտնի և հայ ինտելիգենցի ընթերցող շրջա-
նից սիրված վիպագրողի հասարակութեան մէջ,
—նորին գերազանցութիւնը, ինքն փշացած, ինքն
բարոյապէս ապականված լինելով, ինչպէս ա-
սում են, ուրիշներին էլ իր շարիով է շարժում...
Նա պարզ կերպով ակնարկում է կնոջ և նրա
բարեկամ օճիկերի մէջ սիրային յարաբերու-
թիւնների մասին, նա ինքն իրան ամեն բան ներե-
ւելով, ոչինչ չէ ներձուր իր կնոջը, սկսում է ամե-
նակպիտ, անվայել կերպով ներքին զէպի-
կներ, և վերջապէս այնտեղ է հասնում, որ զան-
գակ տալով, կանչում է տան բոլոր ծառաներին
և կնոջ ներկայութեամբ հրամայում է նրանց այլ
ևս երեք ներս չը թողնել բազմախնդիր սը-
պային...
Կինը, որը մի բայ է առաջ դեռ հաւատացած
էր որ ինչքան էլ լինէր Սամսոնեան, այնու
ամենայնիւ այդ տեսակ լրութեան չի հասնի,—
այժմ մարդու բարձրաձայն հրամայել լսելով՝ գու-
նատ, մահալան զատապարտածի պէս կանգնած
է, լսելով իր դատվածիը: Բայց այնու ամենայ-
նիւ նա ունի այնքան հոգու ներկայութիւն, այն-
քան բարեկիրթ տակաւ, որ անմիջապէս զիմ-
ւով ծառաներին աւելացնում է.
—Այո, կատարեցէ պարոնի հրամայել, ես էլ
նոյնն եմ հրամայում ձեզ, զնացէք...
Եւ ապա, հէնց որ ծառաները հեռացան, նա
զիմելով մարդուն սասում է.
—Իսկ հիմա, պարոն Սամսոնեան, ես այլ ևս
ձեր կինը չեմ...
Մարդարիտը հեռանալով մարդու տանից, ըս-
կում է ապրել իր աշխատանքով, նկարչու-
թեամբ, որի մէջ նա շատ հմուտ է: Նա ապրում
է առանձնացած, ամենքի աչքից ընկած, միջուկու
մարդը լվլվում է հարստութեան, զէՖի, զուար-
ճութիւնների մէջ: Մարդարիտը աշխատում է և իր

կանգնած դրութեան մէջ են նկարված:
Նոյն պատկերի գեանի գոյնը առտընի պը-
լանում և պատկերի խորութեան մէջ՝ կա-
տարելապէս նոյնն է, որ ի հարկէ անբնա-
կան է: Ապա կատարելապէս նոյնն է նոյն
ներկով են ներկված և ձեւապատկերը պատ-
կերի առաջին պլանում, և պատահանների
վրա փռված շորի կտորները երկրորդ պլա-
նում, և վերջապէս կանաչազարդ սարը
պատկերի խորութեան մէջ: Այլ ևս եր-
կնքի վրա չենք խօսում. նա երեւի նոյն
իսկ նկարչի կարծիքով աւարտված չէ,
քանի որ կապոյտ ներկի տակ տեղ տեղ
ոչինչ ներկով չը ծածկված սպիտակ կտակ
զօր են երեւում... Վերջինքը այժմ՝ նոյն
նկարչի կատարելապէս աւարտված նկարը.
«Կու՛ժ տանող աշխիկը» (№ 57), որից շա-
տաբար այդքան հիացած են,— և ի՞նչ ենք
տեսնում: Այդտեղ նկարիչը ապացուցա-
նում է որ նա գուրկ է «Farbensinn»
ասված զգացմունքից. աղջկայ գգեստը և
զեմքերը, որի վրա նա կանգնած է, նկարե-
լու համար գործ է զբաղւմ մի և նոյն
ներկը. կարմրագոյն երկնքի և կնոջ զէմքի
գոյնը կատարելապէս նոյնն է, չը նայելով
որ կինը մէջը շուտ տուած է կանգնած
գէպի արշալոյսը, կամ արեւի մայր մտնելը
(չը զիտեմք՝ երկուսից որն էր ուղեկ
ներկայացնել նկարիչը): Փորձեցէք հեռա-
նել կնոջ զլիւի վրայից աղջկայ և նրա
զէմքի համար շրջանակ կազմող մագրուրը,
— և կը համոզվէք որ կնոջ զէմքը գոյնի
կողմից՝ կարմրագոյն երկնքի շարունա-
կութիւնն է միայն: Այնուհետեւ գրեստի
մի մասը կազմող սպիտակ շապիկը ունի
մի կատարելապէս անբնական գոյն. մի՞թէ
արշալոյսի, կամ արեւի մայր մտնելու, վը-
ջապէս ցերեկվայ ջերմ և կարմրագոյն լոյսի
ժամանակ, սպիտակ կտաւը կարող է կրել
այն սպիտակ արծաթափայլ գոյնը, որ

աշխատանքով է ապրում, քաղցելով իր անյուստի
կեանքը... Նրան աշողվում է միայն իր երկու-
բարեկամներին՝ զիւղատեսիս Լևոն Շիրակեանին
և որը աղջիկ, վարժուհի Հեղինէին՝ բաղաւա-
րացնել, պսակելով այդ սիրահարված գոյգը, ո-
րին կապում է, բացի սիրոյ զգացմունքից, նմա-
նապէս և հասարակաց օգտին, զիւղական տարրի
չանքին՝ ձեռք ձեռքի տուած ծառայելու բարձր
իդէալը,—բայց իր սեփական բաղդը ձեռք բեր-
լու Մարդարիտին չէ աջողվում: Միայն հիմա, Ար-
տաշէսի հետ նորին տեսնվելով, երբ նա իրան
բարոյապէս ազատ և անկախ է զգում, Մարդա-
րիտը խոստովանվում է թէ սիրում է նրան ան-
վերջանալի, ջերմ, անսահման սիրով, սակայն ա-
ւելացնում է թէ «պատրաստ է իր կեանքը նրան
գոհել, բայց չի զոհի նրան իր պատկերը»: Մարդա-
րիտը անձնատուր կը լինի Արտաշէսին միմիայն
այն ժամանակ, երբ օրինական ճանապարհով
ձեռք բերած լինելով իր ազատութիւնը, կը կա-
րողանայ, առանց հասարակաց կարծիքը վիբա-
տորելու, առանց օրէնքի զէմ գործելու, ապա-
հարգանք ձեռք բերի.— օրինական կերպով անու-
նանալ իր սիրելիին հետ, նրա հարազատ կինը
զաւնալ...
Յաղթող հանդիսանալու համար նրանց երկու-
սին հարկաւոր է այդ զէմքը,— և պիւնսան էլ վը-
ջանում է Արտաշէսի խօսքերով.
«Ես կերթամ և կը վերադառնամ քեզ մօտ,
անգին Մարդարիտս, միմիայն այն ժամանակ,
երբ մեր ազատութեան զէմքը ձեռք բերած կը
լինեմ...»
**
Թատրոնի անցքերում Սուսանկեանցի պիւնսա-
յի ներկայացման ժամանակ, ամեն տեսակ խօ-
սակցութիւններ և դատողութիւններ դիպան ա-
կանջիս: Շատերն էլ ինձ էին զիմում այլ և այլ
հարցմունքներով...
«Մի՞թէ հայրց կեանքում գոյութիւն ունեն

